

Arrest

nr. 230 245 van 16 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FONTIGNIE *loco* advocaat J. HARDY en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Ugandese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Muganda etnie. U bent geboren op 12 juni 1987 in Mulago, Kampala. U woont uw hele leven in bij uw vader te Bwaise, Kampala en baat een eetkraampje uit.

Op 13-jarige leeftijd ontdekt u gevoelens te hebben voor een schoolvriendin. In het jaar 2000 begint u een eerste lesbische relatie, met A.K.. A.K. overlijdt in 2003 omwille van hartproblemen. Kort na haar overlijden beseft u dat u lesbisch bent. Via S., de tante van A.K. en eveneens een lesbienne, leert u andere lesbische vrouwen kennen.

Omdat u niet uit eigen beweging in het huwelijk stapt, wordt u een eerste maal uitgehuwelijkt door uw vader in februari 2006. Uw eerste man heet A.M.. Na drie dagen verlaat u hem. U verblijft aanvankelijk bij uw tante, maar keert daarna terug naar de woning van uw vader.

U wordt een tweede maal uitgehuwelijkt door uw vader in november 2008. Uw tweede man heet A.S.. U blijft 2 weken bij hem, waarna u ook uw tweede echtgenoot verlaat. U keert terug naar de woning van uw vader.

In december 2010 wordt u een derde maal uitgehuwelijkt, deze keer aan K.Y.. U blijft drie maanden bij uw echtgenoot, waarna u ook hem verlaat. U gaat eerst naar uw tante, waarna u terug naar uw vader gaat. Omdat uw vader u niet in de woning wilt toelaten, wordt de chieft erbij gehaald. De chieft kan uw vader overtuigen u toch opnieuw in huis op te nemen. Het leven in uw vaderlijke woning is voor u echter niet gemakkelijk.

In 2015 begint u een eetkraam in Kampala. Via uw werk leert u Y.A. kennen. In oktober 2016 begint u een relatie met Y.A.. Tegen het einde van het jaar 2017 bespreekt u met Y.A. dat u eigenlijk van geslacht wil veranderen. Nu u niet langer in uw eigen land bent, denkt u eraan om dit verder te zetten. U wilt wel nog de goedkeuring van Y.A. voor u effectief van geslacht verandert.

Op 2 maart 2018 gaat u naar Y.A. voor het weekend. Twee dagen later worden u en Y.A. betrappt door de huismeid. Hoewel Y.A. tijdig haar woning weet te verlaten, slaagt u hier zelf niet in. U wordt door de politie opgepakt en naar het politiebureau gebracht, waar u wordt vastgehouden. Op 6 maart wordt u op borg vrijgelaten.

Na uw vrijlating wordt u door Y.A. naar een gebouw in Gayaza gebracht, waar u verblijft tot aan uw vertrek uit Uganda. In de gevangenis werd u door medegevangenen mishandeld, waardoor u ziek wordt. U wilt eigenlijk niet verder blijven leven, maar dankzij de steun en de hulp van Y.A. en haar vrienden, wordt u weer beter.

Op 10 mei 2018 vertelt Y.A. u dat enkele dagen eerder een arrestatiebevel werd uitgevaardigd. Enkele dagen later gaat u samen met Y.A. naar de Belgische ambassade te Kampala. Er wordt een visum aangevraagd om de European Development Days bij te wonen op 5 en 6 juni 2018 te Brussel. Y.A. regelt voor u een paspoort.

Op 4 juni 2018 brengt Y.A. u naar de luchthaven te Kampala, van waar u via Ethiopië naar België reist. In België dient u op 18 juni 2018 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: vrijlating op borg, arrestatiebevel, een krantenartikel, een reisschema, een paspoort en identiteitskaart, attesten van het Regenbooghuis te Brussel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af omtrent de aard en de aanvaarding van uw lesbische geaardheid.

U verklaart dat u zich op 13-jarige leeftijd voor het eerst aangetrokken voelde tot vrouwen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 07/11/2018 (verder notities CGVS 1), p. 26). Gevraagd hoe u zich voelde toen u zich dit realiseerde, verklaart u **niet gedacht te hebben dat het iets verkeerd was** (notities CGVS 1, p. 27), maar dat u het normaal vond. U dacht evenmin dat het een probleem zou zijn. Gevraagd of u er ok mee was, antwoordt u bevestigend. Gevraagd of u er ooit twijfels of slechte gevoelens over gehad heeft, begrijpt u de vraag aanvankelijk niet. De vraag enkele malen herhaald, verklaart u er niets verkeerd in te zien en dat het normaal was.

U verklaart verder dat u wel een beetje bang werd door de verhalen die u hoorde, maar toch vroeg u zich in uw hoofd niet af of het slecht was. Zelfs wanneer u en A.K., uw vriendinnetje, betrappt worden door haar tante (notities CGVS 1, p. 19-20) en deze vrouw jullie erop wijst dat jullie moeten zorgen dat anderen het niet te weten komen, vindt u dit geen probleem, **omdat het leuk is en niet pijnlijk**. U verklaart zelfs dat de tante van uw vriendinnetje zei dat het **obsceen** was en dat jullie het geheim moesten houden. U stelde zich er geen verdere vragen bij, want voor u was het geen probleem. Het verwondert echter dat de tante jullie alleen zou verteld hebben dat jullie het verborgen moesten houden omdat er anders gezegd zou worden dat zij niet goed voor haar nichtje zorgde, te meer daar deze tante zelf ook een lesbische relatie had, en u later ook nog raad en advies gaf (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06/02/2019 (verder notities CGVS 2), p. 18). Tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS echter gevraagd of u het ooit moeilijk gehad heeft om uw geaardheid te aanvaarden, verklaart u "Je leeft de hele tijd in ontkenning" (notities CGVS 1, p. 30-31). Gevraagd wanneer u dat dan ontkende, verklaart u het ontkend te hebben toen u 16 jaar was. **Nogmaals gevraagd of u het ooit voor uzelf ontkend heeft, verklaart u "Ja, in het begin. Ik zei dat ik niet lesbisch was."** Gevraagd wat er dan veranderde (om tot aanvaarding van uw geaardheid te komen), verklaart u dat uw gedachten veranderden en dat u uw aantrekking niet kon stoppen, want dat bleef voortduren. Nogmaals gevraagd hoe u tot die aanvaarding kwam, verklaart u "Ik bereikte de tijd dat ik het graag had." Hierna spreekt u over het niet graag hebben van jongens en dat u zich comfortabeler voelde bij meisjes, zonder in detail te treden over hoe u zich werkelijk bewust werd van uw geaardheid en hoe u deze aanvaardde. Het is echter niet aannemelijk dat u uw geaardheid of uw relatie met een andere vrouw nooit een probleem zou vinden, te meer daar u verklaart dat u anders op school gepest zou kunnen worden (notities CGVS 1, p. 26) en dat u, toen u opgroeide, verhalen hoorde over hoe de mensen hen (homoseksuelen) sloegen en arresteerden (notities CGVS 1, p. 29). **U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de aanvaarding van uw beweerde seksuele geaardheid. Bovendien komen uw verklaringen dienaangaande allerminst doorleefd over, te meer gezien de situatie van homoseksuelen die u schetst in Uganda** (notities CGVS 1, p. 29). Daarenboven stemt het tot denken dat de tante van A.K., die u vertelde dat zij nooit met een man geslapen heeft en dat het voor haar natuurlijk is om met een meisje te spelen (notities CGVS 2, p. 19) zou vragen of u 'lesbisch geworden bent' (notities CGVS 1, p. 19). Het is daarenboven evenmin doorleefd dat u zelf eveneens verklaart dat E. haar seksualiteit veranderd heeft (notities CGVS 1, p. 32) en 'biseksueel geworden is', alsof seksuele geaardheid iets is dat men met de tijd verwerft of verliest.

Bovendien legt u zeer oppervlakkige en ondoorleefde verklaringen af over hoe u ontdekte dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelde en wat het voor u betekent om een lesbische vrouw te zijn, u verwijst immers aldoor en bijna uitsluitend naar het seksuele aspect van uw geaardheid. Gevraagd hoe u merkte dat u zelf tot vrouwen aangetrokken was, verklaart u naar meisjes met grote borsten en lang haar gekeken te hebben (notities CGVS 1, p. 25), en dat u hen wou aanraken. Nogmaals gevraagd hoe u wist dat u aangetrokken was tot meisjes en niet tot jongens, verklaart u "zelfs als ik naar films keek waarin een jongen en een meisje een relatie hebben, maakt het mij niet heet. (...) Ik raak ook niet graag een man aan. Ik raak graag borsten aan. Een man is niets voor mij. Hij kan mij niet opwinden." Gevraagd om uw vriendin te beschrijven, begint u haar te beschrijven met de woorden "A.K. had grote borsten" (notities CGVS 1, p. 18), wat wijst op het belang dat u hecht aan het seksuele aspect wanneer gesproken wordt over uw eerste vriendinnetje. Eveneens gevraagd hoe jullie relatie evolueerde naar een meer serieuze en meer mature relatie, spreekt u eveneens uitvoerig over de seksuele handelingen die jullie beiden voerden (notities CGVS 1, p. 19). Gevraagd naar de reden dat u denkt dat andere mensen niet ok zijn met homoseksualiteit, verklaart u "Ik denk omdat ze het niet gedaan hebben, ze weten niet hoe goed het is" (notities CGVS 1, p. 26). Ter verduidelijking gevraagd of u doelt op het seksuele aspect van de relatie, geeft u een bevestigend antwoord. Gevraagd of u wist wat het betekende toen u lesbische gevoelens ervaarde, verklaart u dat u uw seksuele verlangens niet kon controleren (notities CGVS 1, p. 28) en dat u droomde over geile meisjes die seks hadden met andere geile meisjes en dat het in uw fantasie altijd meisjes waren. Gevraagd of er ooit een periode geweest is dat u niet geïnteresseerd was in meisjes, spreekt u onmiddellijk over enkele seksuele dingen waar u zich niet comfortabel bij voelde (notities CGVS 1, p. 29). Gevraagd vanaf wanneer u zichzelf een lesbienne noemde, verklaart u het bevestigd te hebben toen u 16 was, omdat u toen "geil was op vrouwen" (notities CGVS 1, p. 30). Gevraagd het proces uit te leggen dat u doormaakte om tot het beseft te komen dat u lesbienne was, verwijst u naar het bekijken van pornofilms. **Uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid en wat het voor u betekent om lesbienne te zijn, komen allerminst doorleefd over, te meer daar de geaardheid van een persoon integraal deel uitmaakt van diens persoonlijkheid. Uw verklaringen blijven uiterst beperkt en toegespitst op slechts één aspect van uw beweerde geaardheid.** Te meer daar u toch ook aangeeft dat u ook andere dingen doet met uw partner, waaronder samen ontspannen, praten over het werk en elkaar beter leren kennen (notities CGVS 1, p. 27).

Voorts maakt u uw relaties met Y.A. en A.K. niet aannemelijk.

Immers, gevraagd hoe uw leven was buiten de familie en naast uw werk, verklaart u niet uit het huis te gaan (notities CGVS 1, p. 7-8). Gevraagd **wat u deed naast werken toen u nog in het huis van uw vader woonde, spreekt u over huishoudelijk werk en uw werk buitenshuis.** Nogmaals gevraagd wat u daarnaast deed, verklaart u dat het alles was en dat u tot dit jaar (2018) (etenswaar) verkocht. Gevraagd of u niets anders deed, antwoordt u ontkennend. Pas wanneer uitdrukkelijk gevraagd wordt waar u in maart heenging, legt u verklaringen af omtrent uw vriendin. Bovendien verklaart u later tijdens datzelfde onderhoud dat **uw partner, zijnde Y.A., u zelfs bekeerde tot de katholieke kerk** (notities CGVS 1, p. 14) en dat u naar de kerk ging om stressmomenten te doorstaan. U verklaart verder dat u **naar de kerk ging om naar de preken te luisteren en om na te denken.** Verder verklaart u in **december 2017 en in februari 2018 in Congo geweest te zijn op vraag van Y.A.** (notities CGVS 1, p. 11). Bovendien, gevraagd of u iemand over uw relatie met Y.A. gesproken heeft, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 1, p. 21-22). Gevraagd waarom u dat niet gedaan heeft, verklaart u dat het erg riskant was en dat Y.A. u altijd kwam opzoeken. Uit het door u voorgelegde attest van het Regenbooghuis (dd. 31/10/2018) blijkt echter dat u tijdens een individueel gesprek over uw relatie met Y.A. gesproken heeft. Bovendien dient te worden opgemerkt dat, hoewel Y.A. uw vrijlating uit de gevangenis en uw vertrek uit Uganda regelde en u het plan had met haar in Europa verder te gaan – ze zou u later vervoegen - u **geen enkel contact meer had met haar** sinds u vertrok uit Uganda begin juni 2018 (notities CGVS1, p.12; CGVS2, p. 11). Indien u werkelijk een relatie had met Y.A. die sinds oktober 2016 aan de gang was (notities CGVS1, p. 20) is het niet aannemelijk dat jullie geen afspraken maakten over hoe jullie met elkaar zouden contact houden. Gelet op het voorgaande, **maakt u uw relatie met Y.A. niet aannemelijk.**

U maakt evenmin uw relatie met A.K. aannemelijk. Zo verwondert het uitermate dat u zich verspreekt omtrent uw ontmoeting met een klant. U verklaart tijdens het tweede onderhoud immers “toen we A.K. ontmoetten, was dat de enige die we niet in die groep ontmoet hebben, ze was mijn klant” (notities CGVS 2, p. 26), terwijl u eigenlijk Y.A. bedoelt. Dat u zich zomaar verspreekt over hoe u A.K. ontmoet heeft, tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent deze relatie grondig aan. Gelet op het voorgaande, **maakt u uw relatie met A.K. niet aannemelijk.**

U toont evenmin aan dat u enige inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen in uw thuisland lopen.

Gevraagd of u ooit informatie opgezocht heeft over de straffen die op homoseksualiteit staan, verklaart u geen informatie opgezocht te hebben, “want **ik verwachtte niet om ooit opgepakt te worden. Ik dacht dat het niet zo ernstig zou zijn**” (notities CGVS 2, p. 29-30). Gevraagd of u voor u opgepakt werd, niet dacht dat u gevat zou worden, verklaart u gedacht te hebben dat u goed genoeg bezig was, omdat u “**het spel**” al lang gespeeld had en u nooit gevat werd. Gevraagd of u nooit gedacht heeft dat u problemen kon krijgen, verklaart u “**Ik heb nooit gedacht dat ik gevat zou worden. Ik dacht dat ik dan zoals elke gevangene zonder haat van de politie of van de mensen rondom mij zou zijn. Ik dacht dat het de gewone procedure zou zijn (...)**” Gevraagd wanneer de tante van A.K. u vertelde dat haar eerste partner gevangen zat, verklaart u dat ze u dat in 2015 zei. U verklaart verder dat de tante u altijd zei voorzichtig te zijn omdat haar eerste partner nog vast zat. Opgemerkt dat u desondanks toch niet verder nadenkt of u opgepakt kan worden of niet, verklaart u dat u wist dat u niet gearresteerd kon worden. **Het is echter allerm minst aannemelijk en helemaal niet doorleefd dat u nooit zou nagedacht hebben over wat er zou kunnen gebeuren indien u betrappt werd, te meer daar u verteld werd dat lesbische vrouwen in de gevangenis kunnen terecht komen.** Bovendien hoorde u reeds verhalen over de behandeling van homoseksuelen toen u opgroeide, nl. dat mensen hen sloegen en arresteerden en dat zij ook levenslang opgesloten konden worden (notities CGVS 1, p. 29). Gelet op het voorgaande is het niet aannemelijk dat u geen informatie over de situatie van de homoseksuelen bij een arrestatie trachtte in te winnen. Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat u, net omdat u verhalen hoorde over de behandeling van homoseksuelen, denkt dat u zoals elke andere gevangene zou behandeld zijn en daar blijkbaar vrede mee hebt. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen nog verder aan.

Ook uw idee dat u in een grote stad als Kampala meer risico loopt om problemen te krijgen als lesbisch koppel in tegenstelling tot wanneer u zich in een klein dorp zou vestigen, is zeer ondoorleefd. U verklaart dit door te stellen dat de mensen u in een dorp niet zo erg volgen als in Kampala en er minder mensen zijn en ze er land hebben en werknemers die voor hen werken (notities CGVS2, p.9). Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat u er niet diep over nagedacht hebt waar u met uw lesbische partner het best en veiligst een toekomst kon uitbouwen. Immers, in een grote stad als Kampala is het toch meer evident om op te gaan in de anonimiteit dan in een klein dorp op het platteland, waar mensen mekaar net meer opvolgen. Hetzelfde geldt trouwens voor uw redenering dat u niet als alleenstaande wou gaan wonen, omdat u dan iets moest huren en indien u dan een vriendin zou hebben dat riskant zou zijn omdat ook de huisbaas je partner wil kennen (notities CGVS2, p. 9-10). U lijkt niet stil te staan bij het feit dat u, inwonende bij uw strenge vader, een groter risico liep indien u een lesbische partner zou hebben.

Uw redeneringen over uw (mogelijke) leven in Uganda snijden geen hout en tonen aan dat u totaal niet nagedacht hebt over een dergelijke situatie.

Ook uw overweging dat een besnijdenis **misschien 'een oplossing'** is en je via een besnijdenis je seksuele geaardheid kan veranderen (notities CGVS2, p.27), is ontluisterend en toont aan dat u uw seksuele geaardheid louter linkt aan de aanwezigheid van een clitoris en een seksueel genot, maar deze geaardheid niet ervaart als een wezenlijk onderdeel van uw totale persoonlijkheid.

Het verwondert eveneens dat u een beperkte kennis heeft van de situatie van homoseksuelen in uw thuisland, te meer daar u o.m. via radio (notities CGVS 2, p. 26) en televisie informatie vernam over homoseksuelen (notities CGVS 2, p. 28) en u gedurende meerdere jaren behoorde tot een vriendengroep waartoe meerdere lesbische vrouwen behoorden (notities CGVS 2, p. 17). U verklaart eveneens dat u gelezen heeft over de levenswijze van lesbiennes, maar niet veel over homoseksuelen (notities CGVS 2, p. 28). Gevraagd wat het woord 'kuchu' betekent, verklaart u niet te weten wat 'kuchu' is. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de term 'kuchu' door o.m. lesbische Ugandese vrouwen gebruikt wordt om hun identiteit als homoseksueel aan te duiden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder gevraagd of er een **gay pride is in Uganda, verklaart u er nooit over gehoord te hebben (notities CGVS 2, p. 28). Ter bevestiging gevraagd of u er nooit over gehoord heeft, bevestigt u dit. Uit informatie blijkt echter dat er sinds 2012 meerdere gay prides plaats hadden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u wel toegang had tot informatie over homoseksuelen in Uganda en las over de levenswijze van lesbiennes, is het niet aannemelijk dat u niet weet waarvoor de term 'kuchu' staat, noch dat u verklaart nooit over een gay pride in Uganda gehoord te hebben.**

Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

Daarenboven legt u eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent het door u geopperde asielrelaas, nl. uw arrestatie en vasthouding omdat u betrap werd met uw vriendin (notities CGVS 1, p. 23-25).

U verklaart voor het CGVS dat u en Y.A. betrap werden door de **huismeid van Y.A.** (notities CGVS 1, p. 23-25) en dat zij daar bewijs van heeft, zijnde een foto. U verklaart eveneens dat de huismeid alles zal doen om uw partner, Y.A., te laten arresteren. Bij het afronden van het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u echter dat de **huismeid van S.** foto's had (gemaakt) toen ze jullie betrapte (notities CGVS 2, p. 38). U verklaart eveneens dat zij deze foto's zou laten publiceren. Uit het door u voorgelegde krantenartikel blijkt echter niet dat de huismeid alles in het werk stelt om Y.A. te laten arresteren, aangezien de naam van Y.A. niet vermeld wordt in het bewuste artikel. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt bovendien dat het **gemakkelijk is in Uganda documenten te vervalsen en ter betaling artikels in de Ugandese media te laten verschijnen** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Sensatiebladen, zoals Red Pepper, zijn hier meer aan onderhevig. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet door andere media overgenomen werd, noch dat u gelinkt wordt aan de homoseksuele gemeenschap (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Zelf weet u trouwens ook niet of dit artikel door andere media overgenomen werd (notities CGVS 2, p. 37). **Daarenboven, gevraagd wie in Uganda weet dat u lesbienne bent, noemt u S. en E. (notities CGVS 1, p. 32), maar verwijst u niet naar de huismeid die u betrapte met Y.A. en er alles aan zou doen dat ook uw vriendin gearresteerd zou worden.**

Bovendien dient te worden opgemerkt dat het toch wel merkwaardig is, zelfs niet aannemelijk, dat, hoewel u door de meid van Y.A. betrap werd in Y.A.'s huis, **Y.A. blijktbaar zelf geen problemen kende** en zelfs uw borg kon komen betalen bij de politie (notities CGVS1, p. 23-24; CGVS2, p.11). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat Y.A., met wie u betrap werd door haar meid, hierdoor problemen ondervond.

Het verwondert bovendien dat u na uw vrijlating onder voorwaarden, wat u tracht aan te tonen aan de hand van een document van de politie, uw gezicht zou moeten bedekken om onherkenbaar te blijven (notities CGVS 1, p. 24 + notities CGVS 2, p. 12). Daarenboven gevraagd wie voor u borg stond, verklaart u dat **alles door Y.A. geregeld** werd (notities CGVS 2, p. 36). Gevraagd of Y.A. de geldsom betaald heeft, verklaart u dat Y.A. degene is die het betaald heeft. Gevraagd of alleen Y.A. het geld gaf, antwoordt u bevestigend. **Gevraagd wie S.N. is, weet u dat niet.** Het toont echter een gebrek aan interesse in de door u voorgelegde documenten dat u niet weet dat S.N. het document voor de vrijlating onder voorwaarden ondertekend heeft. Daarenboven is een dergelijk document eenvoudig na te maken of door betaling te verkrijgen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

U legt eveneens verklaringen omtrent het arrestatiebevel af die tegenstrijdig en inconsistent zijn met de informatie die op dit bevel beschikbaar is. U verklaart immers dat het arrestatiebevel op **8 mei (2018) uitgevaardigd** werd (notities CGVS 2, p. 35), terwijl het arrestatiebevel zelf op **10 april 2018** werd gedateerd. Bovendien vermeldt het arrestatiebevel het nummer van de overtreding als zijnde '267 of 2017', waarbij 2017 verwijst naar het jaar van de overtreding.

Zelf verklaarde u eerder echter in maart 2018 opgepakt te zijn geweest (notities CGVS 1, p. 23). Gewezen op deze tegenstrijdigheid, verklaart u kortweg dat het misschien een fout is (notities CGVS 2, p. 36). Bovendien komt het nummer van de overtreding op het arrestatiebevel niet overeen met het nummer dat vermeld wordt in het krantenartikel, waar nl. '267 of 2018' vermeld staat. Verder **weet u ook niet welke rechtbank het arrestatiebevel uitgevaardigd heeft**. Het is echter allerm minst aannemelijk dat u **niet weet waarom ze dat arrestatiebevel uitgevaardigd hebben** (notities CGVS 2, p. 37). Opgemerkt dat u niet weet waarom het bevel uitgevaardigd werd, spreekt u enkel over het feit dat het aan u gegeven werd. Bovendien is een dergelijk document eenvoudig na te maken en door betaling te verkrijgen.

Verder wordt opgemerkt dat u, hoewel er reeds **in april 2018 een arrestatiebevel** werd uitgevaardigd, op **4 juni 2018 het land via de luchthaven kon verlaten** (notities CGVS 1, p. 8-9). U verklaart met uw **eigen paspoort** gereisd te hebben (notities CGVS 2, p. 14-15), een echt paspoort. Gevraagd waar u afscheid nam van Y.A., verklaart u dat ze zeker wou zijn dat u de politie gepasseerd was en naar het checkpoint kon gaan (notities CGVS 1, p. 13). Gevraagd of **de politie u doorliet**, antwoordt u bevestigend. Echter, tijdens het tweede onderhoud gevraagd hoe u bent kunnen vertrekken, aangezien er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, verklaart u dat ze u gezegd had een **sluier** te dragen (notities CGVS 2, p. 36). Opgemerkt dat u toch uw paspoort toont en dat een sluier dan niets uitmaakt, weet u het echter niet. Het is echter niet aannemelijk dat u zomaar het land zou kunnen verlaten als er werkelijk een arrestatiebevel voor uw persoon uitgevaardigd werd.

U legt in kader van de huidige procedure eveneens 3 attesten neer van het Regenbooghuis. Het attest dd. 31/10/2018 spreekt echter over "**arrestations arbitraires**", in het meervoud. Voor zowel de DVZ (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.3.8) als het CGVS (notities CGVS 1, p. 23-25) spreekt u slechts over **één arrestatie**.

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u zou gehad hebben met de Ugandese politie en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Uganda. Dit ondermijnt de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid nog meer en toont eens te meer aan dat u er niet voor terugschrikt de Belgische autoriteiten die instaan voor internationale bescherming om de tuin te leiden.

U verklaart voor het CGVS eveneens dat u een man wil worden en dat u geleerd heeft over die operatie (notities CGVS 2, p. 32). Gevraagd of u dit wil omdat u lesbienne bent, of dat er een andere reden is waarom u dat wilt doen, verklaart u "in mijn lesbiennisme wil ik mannelijk zijn." Gevraagd sinds wanneer u die operatie wil doen, ontwijkt u de vraag door te verklaren dat u nu weet dat ze zeggen dat mensen omgebouwd kunnen worden, maar dat u wacht op uw partner. U verklaart verder "Als ze (uw partner) er ok mee is, dan gaan we dat doen." Gevraagd of u wil dat zij akkoord gaat, verklaart u dat u wil dat zij van u houdt en dat u eerst wil nadenken over haar gevoelens voor u dat beslist. Gevraagd of u de operatie zal doen als zij er niet mee akkoord is, verklaart u dat u haar daar niet door wil doen lijden en dat u het haar ook hoort te vertellen. Gevraagd of u er al met uw vriendin over gepraat heeft, verklaart u dat al met haar besproken te hebben. Gevraagd wanneer u daarover begon te praten, verklaart u dat u het tegen het einde van 2017 begon te bespreken. Gevraagd of u al met iemand over die operatie gesproken heeft, verklaart u alleen met haar (uw vriendin) en in het Regenbooghuis erover gesproken te hebben. Gevraagd of u in België met iemand gesproken heeft over een operatie, antwoordt u ontkennend, omdat het privé is (notities CGVS 2, p. 33). Gevraagd of u al met een dokter gesproken heeft, antwoordt u ontkennend, omdat het een lang verhaal is. Nogmaals gevraagd of u al met een dokter gesproken heeft, vraagt u zich af of u dan het geld heeft om hem te betalen. Gevraagd of u met een dokter gesproken heeft om informatie te bekomen, vraagt u zich af wat de dokter over u zal denken. Opgemerkt dat er ook gespecialiseerde dokters zijn, verklaart u naar het Regenbooghuis te gaan als u dat gaat doen, en dat zij u zullen doorverwijzen. **Het is echter niet aannemelijk dat u, die reeds in het jaar 2017 met uw partner sprak over een geslachtswijziging en via het Regenbooghuis hierover informatie bekomt, enkel van geslacht wil veranderen omdat dit past in de beleving van uw lesbische geaardheid. Dit prangt des te meer aangezien uw beweerde lesbische geaardheid reeds niet geloofwaardig bevonden werd** (zie supra). Daarenboven begint u op het einde van het eerste onderhoud voor het CGVS zelf te spreken over transseksualiteit (notities CGVS 1, p. 32), u legt zelfs uit wat dit inhoudt. Daarop gevraagd of dit bij u het geval is, verklaart u **vrouw te willen blijven**, zonder dat u aanhaalt hierover reeds met uw vriendin gesproken te hebben. Bovendien blijkt uit de door u voorgelegde attesten van het Regenbooghuis niet dat u daar tijdens een individueel gesprek reeds over dit onderwerp gesproken heeft. Daarenboven haalt u hieromtrent **geen vrees voor vervolging** aan voor het CGVS.

U verklaart verder dat uw vader u drie maal dwong om te huwen (notities CGVS 1, p. 5-7 + notities CGVS 2, p. 4), de laatste maal in december 2010. U haalt echter nergens voor het CGVS (notities CGVS 1 + 2) of voor de DVZ (Verklaring CGVS, vragen 3.1-3.8) aan dat u op dit moment nog een vrees

heeft om gedwongen uitgetrouwlijkt te worden. Wat betreft deze gedwongen huwelijken dient te worden opgemerkt dat u telkens zonder problemen kon vertrekken bij uw respectievelijke echtgenoten en dat u ook daarin ook ondersteund werd door de instanties die uw vader er zelfs op wezen dat hij gearresteerd kon worden als hij u bleef uithuwelijken tegen uw wil, waarna uw vader hiertoe geen pogingen meer ondernam (notities CGVS1, p. 7).

Gelet op het voorgaande heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Geneve, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

In kader van deze procedure legt u een paspoort en een identiteitskaart neer. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen. Hierbij wordt alleen opgemerkt dat uw paspoort uitgegeven werd op 13 maart 2018, de dag nadat u moest verschijnen op het politiebureau (notities CGVS 1, p. 9).

Het door u voorgelegde reisschema kan het voorgaande niet wijzigen.

Het door u voorgelegde arrestatiebevel, document ter vrijlating onder voorwaarden, krantenartikel en de attesten uitgegeven door het Regenbooghuis, werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 19 juni 2016 een schending aan van de “artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen”.

Zij stelt dat “de beleving van haar seksuele geaardheid in Oeganda niet kan vergeleken worden met de beleving daarvan van een Europese jonge vrouw in Europa”, gezien “de cultuur, het referentie-systeem, de taboes van de Oegandese gemeenschap in rekening [moeten] worden genomen en men niet met “Europese brillen” naar verzoeksters’ relaas [kan] kijken”. Zij wijst dienaangaande op “het rapport van de UNHCR “Beyond Proof — credibility assessment in EU systems””.

Wat de ontdekking en aanvaarding van haar seksuele geaardheid betreft, meent zij dat de commissaris-generaal “in gebreke blijft te identificeren en te specificeren welke verklaringen inconsistent, tegenstrijdig of niet doorleefd zouden zijn”. Zij legt uit dat zij zich op 13-jarige leeftijd aangetrokken voelde tot vrouwen, maar dat het nog “naïef en simpel” was en zij niet begreep “wat er daaraan verkeerd zou zijn”, en dat zij op 16-jarige leeftijd pas begreep wat “lesbisch” is en dat het iets was “dat haar van de anderen en van de normen van de maatschappij zou onderscheiden”.

Dat verzoekster “in het algemeen en voornamelijk naar het seksueel aspect van haar geaardheid is aangetrokken” is volgens het verzoekschrift “een mogelijkheid en kan haar niet verweten worden”, daar “de beleving van iemands’ geaardheid en seksualiteit erg persoonlijk [is] en dat verzoekster haar aantrekkelijkheid voor vrouwen vooral fysiek heeft doorleefd mogelijk en niet ongeloofwaardig [is]”. Zij wijst er voorts op dat zij nochtans ook sprak over “het volgen van haar hart, over gevoelens, over het goed zijn met” en zich niet enkel beperkte tot verklaringen over seksuele verlangens. Zij meent voorts dat “de terminologie dat verzoekster gebruikt omtrent het verwerven of verliezen van een seksuele geaardheid haar niet [kan] worden verweten”, gezien “ze is opgegroeid - en haar seksuele geaardheid is ontwikkeld - in een maatschappij waar er niet openlijk over deze voorwerpen kan worden gediscussieerd”.

Volgens verzoekster blijft de commissaris-generaal in gebreke "aan te duiden wat er niet aannemelijk is" in haar verklaringen over haar relatie met Y.A.. Zij verduidelijkt "dat wanneer verzoekster "nee" antwoord op de vraag of ze al met iemand over haar relatie met Y.A. had gesproken ze het over Uganda had en niet over België, waar ze door de asielprocedure al meerdere keren en met meerdere personen over Y.A. heeft gesproken". Aldus verzoekster is het "geloofwaardig dat een persoon die uit haar land van herkomst vlucht geen contacten meer onderhoud met personen die daar ter plaatse zijn", maar ze voegt eraan toe dat zij wel "blijft hopen dat Y.A. het tot België kan maken".

Verzoekster voert aan dat zij wél weet "welke risico's homoseksuelen lopen in Uganda", maar dat zij dit probeerde ontkennen gezien zij overtuigd was "dat ze nooit betrappt ging worden omdat ze alles deed om niet zichtbaar in de maatschappij te zijn". Zij wijst op haar verklaringen over "verschillende onmenselijke behandelingen verwezen die homoseksuelen hebben meegemaakt".

Zij stelt dat zij een fout heeft gemaakt toen zij verklaarde dat de huisvrouw van S. haar betrappt had, volgens haar "een verschoonbare vergissing". De vraag "wie in Uganda weet dat ze een lesbienne is" zou verzoekster verstaan hebben "als aan wie ze gezegd heeft dat ze lesbienne is". Zij legt uit dat het arrestatiebevel werd getekend op 10 april 2018 maar dat zij er pas van op de hoogte was op 8 mei 2018. Zij weet niet "waarom het arrestatiebevel 2017 aanduidt" en acht een materiële fout altijd mogelijk. Zij legt uit dat zij niet aanwezig was "tijdens het proces van haar vrijlating en ze weet concreet niet hoe het is gebeurd".

Volgens verzoekster bewijst de commissaris-generaal niet "dat er in Uganda een nationale systeem of register bestaat met de mensen die onder een arrestatiebevel zijn". Zij bevestigt dat zij zonder probleem in de luchthaven door kon met haar eigen paspoort "en dit is mogelijk".

Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal haar verklaringen over de beweerde ondergane folteringingen niet onderzocht heeft, terwijl deze verklaringen "een essentieel element zijn van verzoeksters' relaas, profiel en appreciatie van haar geloofwaardigheid".

Verzoekster benadrukt de gedwongen huwelijken die zij heeft moeten maken en die volgens haar niet betwist worden. Aldus het verzoekschrift is een gedwongen huwelijk "een verleden vervolging die hoog waarschijnlijk opnieuw zal gebeuren zou verzoekster terug keren naar haar land".

Zij bespreekt de algemene situatie voor homoseksuelen in Oeganda en verwijst dienaangaande naar "Artikel RFI Afrique, "Minorités sexuelles en Ouganda: «modifier la loi, mais aussi les mentalités», 17.05.2017", "Artikel RTBE, « Chasse aux homosexuels en Ouganda», 12.06.2016" en "Artikel LaLibre, « En Afrique subsaharienne, l'homosexualité est largement criminalisée », 10.06.2018".

Verzoekster vraagt haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Artikel RFI Afrique, "Minorités sexuelles en Ouganda: «modifier la loi, mais aussi les mentalités», 17.05.2017", "Artikel RTBE, « Chasse aux homosexuels en Ouganda», 12.06.2016" en "Artikel LaLibre, « En Afrique subsaharienne, l'homosexualité est largement criminalisée », 10.06.2018".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Oeganda uit vrees voor problemen omwille van haar lesbische geaardheid. Verzoekster maakt haar seksuele geaardheid echter niet aannemelijk.

2.4.2. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, “*Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*”, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een verzoekster om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoonde.

2.4.3. Verzoekster kon echter geenszins doorleefd vertellen over de bewustwording en aanvaarding van haar homoseksualiteit. Gevraagd hoe zij zich voelde bij de bewustwording van haar lesbische gevoelens, verklaarde zij dat zij niet dacht dat het iets verkeerd was, dat zij het normaal vond en dat het geen probleem zou zijn (notities 7 november 2018, p. 27). Zelfs wanneer zij met haar eerste vriendin betrappt werd door diens tante die hen erop wees dat ze moeten zorgen dat anderen het niet te weten komen, gaf verzoekster aan zich hierdoor geen verdere zorgen te maken “*omdat het leuk is en niet pijnlijk*” (notities 7 november 2018, p. 19-20). Verzoekster gaf weliswaar aan dat zij niet wou dat andere studenten te weten zouden komen dat zij lesbisch was (notities 7 november 2018, p. 27), maar zij maakte voor het overige geen melding van enige ongerustheid, introspectie of twijfels omtrent haar ontluikende homoseksualiteit. Later verklaarde ze daarentegen plots dat zij aanvankelijk, tot haar 16 jaar, in ontkenning leefde (notities 7 november 2018, p. 30-31), maar zij kon dan weer niet aangeven wat er op 16-jarige leeftijd veranderde waardoor zij alsnog tot de aanvaarding van haar geaardheid kwam.

2.4.4. Een dergelijke oppervlakkige weergave van het bewustwordingsproces kan niet worden verzoend met verzoeksters overige verklaringen over de situatie van homoseksuelen in Oeganda, waarvan zij zich sinds jonge leeftijd bewust was (notities 7 november 2018, p. 29; notities 6 februari 2019, p. 23-30). In die zin kan evenmin worden volgehouden dat verzoekster zich op 13-jarige leeftijd aangetrokken voelde tot vrouwen, maar dat het nog “*naïef en simpel*” was en zij niet begreep “*wat er daaraan verkeerd zou zijn*”, gezien zij zelf aangaf te zijn opgegroeid met het besef dat homoseksuelen in Oeganda werden geslagen en gearresteerd (notities 7 november 2018, p. 29) en gezien zij werd grootgebracht door haar vader, een “*erg goede*” en “*hele sterke*” moslim die homoseksualiteit afkeurt (notities 6 februari 2019, p. 19, 24-25).

2.4.5. Verzoeksters verklaringen over hoe haar relaties met A.K. en Y.A. zijn begonnen, wijzen eveneens op een onbekendheid met het leven als lesbische vrouw in de homofobe Oegandese maatschappij die zij zelf beschrijft (notities 7 november 2018, p. 29; notities 6 februari 2019, p. 23-30).

Gevraagd hoe het na een vriendschap van 3 jaar duidelijk was dat A.K. ook seksuele gevoelens had voor verzoeksters, antwoordde zij: *“Zij is degene die het startte. We namen een bad. Ze vroeg me of ik de pulling gedaan had. Ik zei van niet...”* (notities 6 februari 2019, p. 18). Verzoekster gaf toe dat A.K. van haar niet wist of zij hiermee akkoord zou gaan: *“Ze wist het niet. We begonnen het. Ik wist het niet. Ze zei dat zij het al had zien doen. Ze had het verlangen ook om dat te beoefenen. Na een tijd zei ze dat. Daarvoor probeerden we het.”* (notities 6 februari 2019, p. 18). Ook tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud vertelde verzoekster over hoe haar relatie met A.K. begon: *“Ik herinner me in het begin, dat ze vroeg of ik de "pulling" gedaan had? Ik vroeg, pulling? Ik doe dat niet want dat doet pijn. Ik zei, ik doe dat niet. Zij zei, we moeten dat doen, mijn tante heeft een andere manier die niet zoveel pijn doet. Dat is hoe het begon, door elkaar de "pulling" te doen.”* (notities 7 november 2018, p. 18). Verder verklaarde verzoekster dat haar relatie met Y.A., een klant van haar, startte toen Y.A. *“onmiddellijk”* over een relatie begon (*“Zij was een heel goede klant van mij. Ze kocht altijd chips en vis. Ze liet geld achter, ze vroeg geen wisselgeld. Soms liet ze het geld voor een week achter. Zo leerden we elkaar kennen. Ze begon onmiddellijk een gesprek over een relatie.”*; notities 7 november 2018, p. 20) en zij bleef doorvragen over verzoeksters liefdesleven, waarna ze aan elkaar toegaven op vrouwen te vallen (*“We bleven praten en ze sprak me over mijn seksuele leven. De waarheid is dat ik niet graag seks heb met mannen. Ik zei ok, ik ook niet.”*; notities 7 november 2018, p. 20; *“Zij bleef mij vragen stellen over mijn leven, mijn seksuele leven. Ik zei, ik vertel het je later wel. Zij bleef me vragen stellen, en uiteindelijk vertelde ik het haar wel. Ik zei, ik ben niet voor de mannen. [...] Zij bleef maar volhouden, tot ik zei dat ik niet van mannen hou.”*; notities 6 februari 2019, p. 20-21), ook al wisten ze niet van elkaar dat ze lesbisch waren (*“Zij wist niet dat ik lesbisch was. Ik wist niet dat zij het was.”*; notities 6 februari 2019, p. 20). Dergelijke risicovolle gedragingen en gesprekken zijn logischerwijze ondenkbaar binnen de homofobe Oegandese context die verzoekster zelf aanhaalt, alsook met haar andere bewering schrik te hebben als lesbische ontdekt te worden (notities 7 november 2018, p. 27, 29; notities 6 februari 2019, p. 23-30).

2.4.6. Indien, zoals het verzoekschrift aanvoert, *“de beleving van iemands' geaardheid en seksualiteit erg persoonlijk [is] en dat verzoekster haar aantrekkelijkheid voor vrouwen vooral fysiek heeft doorleefd mogelijk en niet ongeloofwaardig [is]”*, merkt de Raad op dat verzoekster zelf echter ook aangaf dat een serieuze relatie voor haar betekent: *“Met elkaar contact houden, de gezondheid controleren, elkaar bezoeken. Elkaars gevoelens onderzoeken. Van de persoon houden om wie ze is en niet om wat ze heeft.”* (notities 6 februari 2019, p. 18). Ook in het verzoekschrift worden verklaringen uit de persoonlijke onderhouds aangehaald waar verzoekster spreekt over het ontwikkelen van gevoelens en over hoe Y.A. ontdekte dat ze lesbisch was, maar uit het geheel van verzoeksters verklaringen kan enkel blijken dat verzoekster deze elementen niet op zichzelf en haar beweerde serieuze relaties toepast.

2.4.7. Zo werd haar gevraagd om A.K. te beschrijven, waarop verzoekster antwoordde: *“A.K. had grote borsten, ze was bruin. Ze had lang haar. Zij droeg ook altijd een bril. Zij was niet zo slim op school, maar ze deed veel sport. Ze was goed in sport, met de bal. Ze was eerlijk en beleefd met mij. Ze toonde mij veel dingen. Zij heeft veel deuren voor mij geopend en ze heeft me veel geholpen. Ze was er altijd voor mij. Ook al had ik geen eten, dan kon ze me toch iets brengen. Ze hielp mij echt. Ze was goed, beleefd, vriendelijk. Ze begreep de situatie.”* (notities 7 november 2018, p. 18). Over wat ze samen deden, vertelde verzoekster: *“We deden heel veel ontdekkingen, we deden het seksuele. We ontdekten en keken naar de tante. De tante had een vriendin die blank was. We keken naar haar. Ze zei, waarom, als jij dat doet, is het goed en leuk, maar als tante en die andere het doen, dan schreeuwen ze? Waarom? Ik zei, misschien is het pijnlijk? We keken dan naar hen toen ze het aan het doen waren, en deden hetzelfde. [...] Ja, ze betaalde mijn schoolgeld, ze bracht brood voor mij, lunch voor beiden. Ook enkele betalingen die haar ouders voor mij deden. Ze heeft me met veel geholpen.”* (notities 7 november 2018, p. 18) en *“Zij overtuigde haar ouders om mijn schoolgeld te betalen. Ze gaf mij ook eten. Haar ouders brachten mij naar huis. Als we niets thuis hadden, bracht ze me eten van haar huis. [...] We gingen samen naar feestjes, zoals doopsels. We hadden seks samen. Zij speelde netbal en was daar heel goed in. We trinden en reisden daarom rond. Ook in wiskunde hielp ik haar, want ze was daar niet goed in.”* (notities 6 februari 2019, p. 18). Gevraagd hoe haar relatie met A.K. evolueerde naar een serieuze of meer mature relatie, antwoordde verzoekster enkel met over expliciete seksuele beschrijving van haar handelen met A.K. (notities 7 november 2018, p. 19). Over de start van haar relatie met Y.A. liet verzoekster het weer opnieuw bij seksuele beschrijvingen, en voegde toe: *“We gingen naar huis. We hadden goede seks, 3 uur lang. Het was een hele gekke ervaring en ik had dat nooit eerder.”* (notities 7 november 2018, p. 21). Verzoekster heeft geen enkel ogenblik blijk van een meer dan seksuele interesse in haar beweerde partners. In die zin is het tevens opvallend dat verzoekster na haar vertrek uit Oeganda geen contact meer zocht met Y.A., hoewel het de bedoeling was dat ook Y.A. naar hier zou komen en ze ook contact via een tussenpersoon hadden afgesproken (notities 7 november 2018, p. 12).

2.4.8. Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekster haar theoretische kennis en *in abstracto* geuite meningen over serieuze relaties en diepgaande gevoelens niet kan koppelen aan haar eigen ervaringen, maar daarentegen blijft steken in het louter - vrij expliciete - beschrijven van de uiterlijke, seksuele en materialistische elementen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat “*de terminologie dat verzoekster gebruikt omtrent het verwerven of verliezen van een seksuele geaardheid haar niet [kan] worden verweten*”, gezien “*ze is opgegroeid - en haar seksuele geaardheid is ontwikkeld - in een maatschappij waar er niet openlijk over deze voorwerpen kan worden gediscussieerd*”, stelt de Raad vast dat noch verzoekster, noch de advocaat, tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van problemen om te praten over haar seksualiteit, maar dat verzoekster integendeel heel direct en zonder enige schaamte verklaringen aflegde over haar seksualiteit en voortdurend overging tot ongevraagde (en geheel onnodige) details over haar seksleven (notities 7 november 2018, p. 18-19, 21; notities 6 februari 2019, p. 18).

2.4.9. Ook verzoeksters verklaringen over de risico's die homoseksuelen lopen in Oeganda en over de veiligheidssituatie van LGBTI-personen in het land, blijven enkel abstract en worden door verzoekster niet aangewend wanneer zij over haar persoonlijke beleving vertelt. Zo wist verzoekster toen zij opgroeide reeds dat homoseksuelen in Oeganda werden geslagen en gearresteerd (notities 7 november 2018, p. 29) en vertelde de tante van A.K. in 2015 over haar eerste partner die opgesloten zou zijn (notities 6 februari 2019, p. 30), maar stelde verzoekster alsnog dat zij zelf nooit verwachtte dat zij opgepakt zou worden, laat staan dat het dan ernstig zou zijn, en dat de politie alleszins “*de gewone procedure*” zou volgen (“*Ik verwachtte niet om ooit opgepakt te worden. Ik dacht dat het niet zo ernstig zou zijn. [...] Ik dacht dat ik goed genoeg bezig was, want ik had het spel al lang gespeeld en ik werd nooit gevat. [...] Ik heb nooit gedacht dat ik gevat zou worden. Ik dacht dat ik dan zoals elke gevangene zonder haat van de politie of van mensen rondom mij zou zijn. Ik dacht dat het de gewone procedure zou zijn. Dat ze je oppakken en misschien naar de gevangenis brengen, maar op een gewone manier, niet op een verstikkende manier.*”; notities 6 februari 2019, p. 29-30).

2.4.10. Verder liet verzoekster optekenen dat een lesbisch koppel in een grote stad zoals Kampala meer risico loopt om problemen te krijgen dan in een klein dorp (notities 6 februari 2019, p. 9). Ook beweert ze dat het verwijderen van de clitoris bij een besnijdenis misschien “*een oplossing*” voor homoseksuele gevoelens is (notities 6 februari 2019, p. 27). Zij bleek tevens onwetend over de precieze straf die wordt opgelegd aan homoseksuelen (notities 6 februari 2019, p. 28), over de betekenis van “*kuchu*” (notities 6 februari 2019, p. 29), een term om lesbische Oegandese vrouwen aan te duiden, over de *gay pride* die sinds 2012 plaatsheeft in Oeganda (notities 6 februari 2019, p. 28) en over LGBTI-organisaties in het land (notities 6 februari 2019, p. 25-26). Nochtans zou verzoekster via radio en televisie informatie hebben vernomen over homoseksuelen (notities 6 februari 2019, p. 26, 28) en behoorde zij jarenlang tot een vriendengroep van lesbische vrouwen (notities 6 februari 2019, p. 17). Verzoeksters opvallende verklaringen en gebrekkige kennis bevestigen verzoeksters gehele onbekendheid met de leefwereld van de LGBTI in Oeganda.

2.4.11. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt aangevoerd, is het duidelijk dat verzoeksters beweerde seksuele geaardheid wel degelijk beoordeeld wordt binnen “*de cultuur, het referentiesysteem, de taboes van de Oegandese gemeenschap*”, maar dat zij haar lesbische seksualiteit binnen de homofobe Oegandese gemeenschap geenszins aannemelijk kan maken.

2.4.12. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters seksuele geaardheid en lesbische relaties, kunnen de problemen die zij hierdoor gekend zou hebben evenmin op waarheid berusten. Dit geldt bijgevolg ook voor de beweerde foltering die zij zou hebben ondergaan nadat zij gearresteerd werd omwille van de betrapting, en waarvan in het verzoekschrift wordt aangehaald dat deze onvoldoende onderzocht werden.

2.4.13. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster onaannemelijk onwetend bleek over haar vrijlating en de hiermee gepaard gaande borgstelling (notities 7 november 2018, p. 24; notities 6 februari 2019, p. 12, 36). Dat verzoekster niet aanwezig was “*tijdens het proces van haar vrijlating en ze weet concreet niet hoe het is gebeurd*”, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan haar gehele onwetendheid niet verschonen. Immers, verzoekster onderhield sinds haar vrijlating op 6 maart 2018 nog nauw contact met Y.A., tot op de luchthaven op 4 juni 2018, zodat redelijk is aan te nemen dat ze deze zaken besproken heeft en verzoekster minstens geïnformeerd heeft naar de directe aanleiding van haar vertrek. Daarenboven legt verzoekster zelf het document “*release on bond*” neer, waarop de naam S.N. staat waarvan zij nog nooit had gehoord (notities 6 februari 2016, p. 36).

2.4.14. Ook de vaststelling dat verzoeksters partner Y.A., met wie zij betrappt werd, geen enkel probleem ondervond naar aanleiding van dit incident, dat zij zelfs borg kon staan voor verzoeksters vrijlating (notities 7 november 2018, p. 23-24, notities 6 februari 2019, p. 11) en ook verzoeksters reis(documenten) naar het buitenland regelde, is logischerwijze volledig ongeloofwaardig.

2.4.15. De argumentatie in het verzoekschrift over de algemene situatie voor homoseksuelen in Oeganda en de verwijzingen naar “Artikel RFI Afrique, *Minorités sexuelles en Ouganda: «modifier la loi, mais aussi les mentalités»*, 17.05.2017”, “Artikel RTBE, *«Chasse aux homosexuels en Ouganda»*, 12.06.2016” en “Artikel LaLibre, *«En Afrique subsaharienne, l’homosexualité est largement criminalisée»*, 10.06.2018”, zijn aldus evenmin dienstig.

2.4.16. Het door verzoekster voorgelegde “*release on bond*” kan het asielrelaas niet staven. Verzoekster verklaarde dan Y.A. haar vrijlating regelde en (her)kende de naam S.N. niet (notities 6 februari 2016, p. 36), nochtans de borgsteller volgens het document. Het neergelegde “*warrant of arrest*” vermeldt in de hoofding “2017”, maar als afgiftedatum 10 april 2018. Verzoekster verklaarde op het Commissariaat-generaal echter dat het op 8 mei 2018 uitgevaardigd werd (notities 6 februari 2019, p. 35) en dat zij hiervan op de hoogte werd gesteld op 10 mei 2018 (notities 7 november 2018, p. 9-10), maar in haar verzoekschrift stelt zij dan weer dat zij reeds op 8 mei 2018 op de hoogte was van het arrestatiebevel. Veder wist verzoekster niet welke rechtbank het arrestatiebevel had uitgevaardigd, noch waarom (notities 6 februari 2019, p. 37). Nog daargelaten de vaststelling dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze stukken veelvuldig vervalst worden, zijn zowel de “*release on bond*” als het “*warrant of arrest*” slechts fotokopieën, waaraan de Raad hoe dan ook geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.4.17. Het op het Commissariaat-generaal neergelegde krantenartikel kan verzoeksters geloofwaardigheid evenmin herstellen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het gemakkelijk is om in Oeganda documenten te vervalsen en ter betaling artikels in de Oegandese media te laten verschijnen, waarbij sensatiebladen zoals Red Pepper hier meer aan onderhevig zijn. Verder blijkt uit een opzoeking via google.be dat dit artikel niet door andere media overgenomen werd, noch dat verzoekster gelinkt wordt aan de homoseksuele gemeenschap

2.4.18. Dat verzoekster na haar arrestatie nog een paspoort en visum verkreeg en op 4 juni 2018 via de luchthaven, met haar eigen paspoort en visum, het land zonder problemen kon verlaten, bevestigt dat verzoekster in werkelijkheid geen vrees dient te koesteren ten aanzien van de Oegandese autoriteiten. Verzoekster kan bezwaarlijk enerzijds beweren dat de autoriteiten in april 2018 een arrestatiebevel op haar naam uitgevaardigden, maar anderzijds menen dat diezelfde autoriteiten haar zonder problemen het land lieten verlaten en haar hiertoe zelfs een paspoort en visum afgaven.

2.4.19. De door verzoekster bijgebrachte attesten van 27 september 2018, 11 oktober 2018 e 31 oktober 2018 van Rainbow House Brussel vermelden dat verzoekster “*aanwezig is*” dan wel “*deelneemt*” aan hun activiteiten, maar kunnen verzoeksters seksuele geaardheid niet aantonen. Het attest van 31 oktober 2018 vermeldt overigens “*les importants persécutions, traitement inhumains et dégradants et arrestations arbitraires dont elle a été victime dans sons pays d’origine*”, terwijl verzoekster zelf spreekt van een enkele arrestatie.

2.4.20. Waar verzoekster tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nog aanhaalde een man te willen worden, merkt de Raad op dat zij dit onvermeld liet tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud, maar integendeel liet optekenen vrouw te willen blijven (“*Transsksueel is dat je kan beiden kan doen. Als ik transsksueel ben, kan ik met man en vrouw gaan. [...] Transsksueel is als je kan veranderen van vrouw, dat ze mij van vrouw naar man kunnen bouwen. Je voelt je niet als mij, ik wil een man worden dan. [...] Neen, ik wil vrouw blijven. Ik ga naar de groep en nu leren ze mij die dingen.*”; notities 7 november 2018, p. 32). Hoe dan ook haalt verzoekster noch in haar persoonlijke onderhoud, noch in het verzoekschrift een vrees aan omwille van haar beweerde - nog erg vage en hypothetische (notities 6 februari 2019, p. 31-34) - wens om man te worden.

2.4.21. Ook wat betreft haar gedwongen uithuwelijking, waarvan in het verzoekschrift wordt beweerd dat het “*een verleden vervolging [is] die hoog waarschijnlijk opnieuw zal gebeuren zou verzoekster terug keren naar haar land*”, merkt de Raad op dat verzoekster dit zelf niet vermeldt als reden waarom zij niet kan terugkeren naar Oeganda.

Uit haar verklaringen blijkt overigens dat zij bij elk van de drie (beweerdelijk) gedwongen huwelijken kon vertrekken en dat de chief haar hierin steunde en haar vader overtuigde (notities 7 november 2018, p. 7). Hoe dan ook verzoekster is thans een volwassen zelfstandige (zaken)vrouw van 32 jaar die in Europa verbleven heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat ze gedwongen werd te huwen, laat staan dat ze een vierde keer zou worden uitgehuwelijkt.

2.4.22. De overige door verzoekster voorgelegde stukken - haar identiteitskaart, haar paspoort met Schengenvisum en reisdocumenten - bevatten enkel gegevens die als dusdanig niet betwist worden en niet in het geding zitten.

2.4.23. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvraagformulier en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.24. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Oeganda een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK